



HETI LEVÉL

ALBERTFALVI SZENT MIHÁLY RÓMAI KATOLIKUS PLEBÁNIA

V. évfolyam, 3. szám, 2012. január 15. Évközi 2. vasárnap

Jöjjetek, nézzétek meg!

Ezekkel a szavakkal hívta meg Jézus az első tanítványokat, akik Keresztelő János szavára indultak el az Úr követésére. Az otthonába hívta őket, mert a Mester és a tanítványok kapcsolata mélységesen bensőséges. Tapasztalatból kell ismerniük Jézust és mindazt, amit később hirdetniük kell. A tanítványság nem holt anyag megismerését jelenti, hanem egy életforma befogadását, gyakorlását és továbbadását. A személyt kell megismerniük és nem csak az általa hirdetett üzenetet.



Jézus bennünk is ilyen tanítványokat akar megismerni. Naponta megszólít és meghív nem csupán hitbeli ismeretek, vagy valamilyen titokzatos igazság megismerésére, hanem a vele megélt személyes közösségre. Nem azt akarja, hogy felmondjuk a megtanult leckét, hanem azt, hogy szeressük őt. Nem az a hiteles keresztény, aki a katekizmus minden kérdésére helyes választ tud adni, hanem, aki élő kapcsolatban

áll azzal a Jézussal, aki naponta megélt személyes közösségre hívja őt.

Istenkapcsolatunk mindenekelőtt meghívás a szeretetre és nem parancsok, rendelkezések sokasága. Benső ismeret, amelyet csak az együttléti megszentelt közösségében ismerhetünk fel. Napi imádságaink, a Szentírás

olvasása és ismerete mindenekelőtt szeretetből fakadó találkozás valakivel, aki nekem fontos.

Meghívott ember vagyok. Nem a véletlenek, a fátum, a szerencse vagy a szerencsétlenség irányítják életemet, hanem a szeretetből fakadó meghívás,

melyre válaszolnom kell, ma is.

Jézusnál otthonra találhatunk mindnyájan. A keresztények egységéért végzett imádságunk mindenekelőtt ezt a közös otthonra találást jelenti reményünkben, hitünkben, a szeretet közös cselekedeteiben addig is, amíg a teljes egység misztikus öröme betölti mindnyájunk szívét.

Antal atya

Olvasmány – 1Sám 3, 3b-10. 19 – az Úr megszólítja Sámuelet

Olvasmányközi ének: 39. zsoltár

Válasza: Íme, eljövök, Uram, * hogyan teljesítek azt, amit kívánsz.

Szentlecké – 1Kor 6, 13c-15a. 17-20 – a test értékes, mert fel fog támadni

Evangélium – Jn 1, 35-42 – Péter és András Keresztelő Jánostól Jézushoz pártol

„...mindnyájan el fogunk változni”

(1Kor 15, 51)

A címbeli idézet az idei, a keresztények egységéért végzett immár 45. imahét mottója. Az egész 15. fejezet a feltámadásról szól, és bár Pál úgy véli, hogy a feltámadáskor ő még életben lesz, tényként kezeli, hogy az ő élete is alapvetően megváltozik.



A feltámadás akkora változás lesz, hogy fel sem tudjuk fogni. Átmegyünk a romlandó világból a romolhatatlanra, az érzéki test szellemi lesz, a dicstelen földi létből dicsőséges örök élet. Ugyanaz történik velünk, mint Krisztussal – természetesen épp az ő feltámadása miatt.

A sok keresztény felekezet, főleg a missziós területeken, egymással verseng. De még itthon is sokszor megkísért bennünket a gőg, hogy nagyobbra értékeljük saját felekezetünket a többiekénél. Az imahét füzetének magyar kiadásához dr. Erdő Péter bíboros és D. Szebik Imre püspök előszavában azt írja, hogy az egyetlen értelmes versenyt a halál ellen folytatjuk és ebben minden keresztény a győztes oldalán lehet. Ehhez viszont *el kell változnunk*, át kell formálódnunk, hasonlóvá kell válnunk Krisztushoz, aki már feltámadt.

Az Egyház Krisztus látható teste. Még ha ez a Test szétagolt, szakadozott is, **Krisztus teste**. Tegyük meg egyénként is mindent, hogy saját felekezetünk minél tökéletesebben megmutassa Krisztus testét, így legyőzzük a halált!

Erdős Attila

Örökségem a kettősség

Visszatekintve eddigi évtizedeimre és felmérve a jelent, a kettősség jellemez.

Egyszerre – ahogy mondják – „két felekezethez”, egyházhoz tartozom. Nem én akartam, így lett. Szeretteim egyik fele az egyik csoportba, a másik fele a másik csoportba tartozik. Ezáltal kedves ismerőseim és hittestvéreim is. Igazából ez a tény felnőttkoromra érett izgalmassá, lényegessé. Csökkenő amplitúdójú hullámhegyek és hullámvölgyek váltakoztak bennem. A dupla megajándékozottság öröme töltött el, hiszen mindkét részről a kincseket élvezhettem: először a közvetlen személyes emberi közösség megtapasztalását, a drága igemagyarázatok sorát, a Biblia rendszeres olvasásának szokássá válását, saját szavaimmal való imádkozás tudását, ugyanakkor a másik részről a bűnök nevének nevezésének égető fontosságát – a bűnbánat szentségének személyes értékelését, a keresztvetés, a letérdelés valóságos értelmének átélését, a szentmise által kapott teljességet, a misztérium szépségének szemlélését, a közbenjárók, szentek igazi példaképek ismeretét és végül, de nem utolsó sorban Mária lényének felfedezését.

Időként viszont megkísértett az elhagyatottság és a sehová nem tartozás kínja. (Tartozni valahová csak igazán egészen lehet.) Az út sajátos, nincsenek receptek, emberi jó tanácsok, de vannak itt ott együttérzések, együttgondolkodások és van a csodálatos rózsafüzér, amelyből élet, világosság fakad. Krisztusban mindnyájan egyek vagyunk – ez a serdülőkori érzés törekvéssé, mára pedig folyamatos imaszándékká alakult át a szívemben.

Nem tudom, hogyan valósul meg az egység, de azt tudom: Isten akarja, hogy templomában, asztalánál mindannyian együtt legyünk, hiszen Jézus meghalt és feltámadt mindannyiunkért, Mária égi

édesanyánk pedig biztat bennünket, velünk együtt és értünk imádkozik.

Törekedjünk az élő hit elnyerésére, váljék tudássá bennünk annak ismerete, hogy Jézus megváltott népe vagyunk! A hit és a tudás jutasson el mindnyájunkat az igaz szeretetre és egységre!

Sz. T. É. M.



Ökumenikus istentisztelet, Albertfalva, 2011

Isten-tisztelet Albertfalván

Hagyományos evangélikus családból származom, felmenőim között híres lelkész is van. Mégis az albertfalvi római katolikus egyházközséghez érzem magam legközelebb. Miért is? Mert feleségül vettem egy tősgyökeres albertfalvi katolikus lányt. Nekem sajnos régen nem adatott meg, hogy egy ilyen összetartó gyülekezet tagja legyek az evangélikusoknál.

Mikor komolyabban kezdtünk foglalkozni a „*vegyes házasság*” kérdésével egyértelmű volt számunkra, hogy tisztelőben kell tartanunk azt, ki hogyan szenteli meg az Úr napját. Ezért hát elkísértük a másikat, hol istentiszteletre, hol misére, mert rossz lett volna külön járnunk Isten házába.

Az első alkalommal még furcsálltam bizonyos szokásokat a miséken, mivel korábban sosem voltam katolikus szertartásokon, de idővel egészen megszerettem őket. Ilyen az, amikor valaki vallási szempontból burokban nő fel, de ezeknek a hátróknak az átvágására nagyon jó lehetőség a most kezdődő ökumenikus imahét.

Vannak persze számomra olyan külsőségek tűnő részletek, amit úgy érzem nem szükséges átvennem ahhoz, hogy teljes értékűvé váljon számomra is az „*Isten-tisztelet*”. Tehát úgy érzem nem az a fontos, hogy hol hallgatom az igehirdetést, hanem az, hogy ahol hallgatom, ott legyek testben-lélekben és engedjem, hogy az ige gyökeret verjen a szívemben.

Mindig is evangélikusnak fogom magamat tartani, mert – sokakkal ellentétben – úgy hiszem, ezt nem az határozza meg, hogy melyik felekezet templomát látogatom gyakrabban.

Zábrák Dénes Péter

Vége a jó világnak

Amint múlt héten sokan megütközve látták, a Heti Levél nagy része fekete-fehérben került kinyomtatásra, de a kevés színes példányban sem volt köszönet. Eddig annak köszönhattük eddig az olcsó színes nyomtatást, hogy volt egy olcsó festékforrásunk. Ez mostanra elfogyott. Amivel legutóbb próbálkoztunk, már nem kompatibilis a nyomtatóval, olyannyira nem, hogy a festékező egységet is tönkretette. Erre nem számítottunk. Keressük a megoldást, hogy ismét színesben nyomtathassuk, sőt, elég nagy esély van rá, hogy jövő vasárnapra megtaláljuk, de az biztosan drágább lesz. Ezen a héten pedig mindenképpen fekete-fehérben jelenik meg az újság.

Tavaly többször kértük, hogy dobják be a 20 forintot, kevés sikerrel. Talán még meg is unták a sok kéréselést. Most ismét kénytelenek vagyunk koldulni, sőt, 30 Ft-ot kérünk és szívesen veszünk nagyobb összegű adományt is. **Kérjük, támogassák az újságot!**

Szerkesztőség

Hirdetések

1.) A mai napon kezdődik és január 22-ig tart a 45. imahét a keresztények egységéért. Helyi programjaink: kedden este 7 órakor az albertfalvai református templomban az ökumenikus istentisztelet keretében Antal atya tart igehirdetést, szerdán délelőtt 11-kor a Don Bosco Katolikus Iskola diákjai részére itt a templomban, valamint szerdán este 7-kor plébániánk hívei részére itt a templomban lesz ökumenikus istentisztelet. A szerda esti imádságon dr. Fabinyi Tamás, az Északi Evangélikus Egyházkerület püspöke végzi az igehirdetést. Minél többen vegyünk részt ezeken a közös imádságokon!

2.) A Don Bosco Katolikus Általános Iskola leendő első osztályosainak előzetes jelentkezésére minden kedden délután 2 és 4 óra között lehetőség van az igazgatói irodában.

3.) A hét jeles napjai: kedden Szent Antal apát, szerdán Árpád-házi Szent Margit, szombaton pedig Szent Ágnes szűz és vértanú ünnepe lesz.

Anyakönyvi hírek

Temetés: Paulovics Józsefné, január 19. 14³⁰, Budafok

Ferenciné Vető Julianna, január 20. 13⁰⁰, Szt. Gellért templom

Viccek

Kovácsék legidősebb fiából pap lett. Egy ismerősük az apával beszélget:

– Hallottam beszélni a fiadat múlt vasárnap a misén. Okosan fűzte a szót, és szép orgánuma is van!

– Igen, igen... rám hasonlít az a fiú.

– Mondjuk, a hívek kicsit már feszengtek, mert 35 percen keresztül beszélt!

– Akkor talán mégis inkább a feleségemre hasonlít...

.....
Egy apáca elmegy az orvoshoz, mert nem tudja abbahagyni a csuklást. Néhány perc múlva sírva rohan ki a rendelőből. A nővér bemegy és megkérdezi:

– Mi történt, doktor úr?

– Megvizsgáltam és közöltem vele, hogy gyereket vár, azért csuklik.

– És tényleg gyermeket vár?

– Dehogya! Viszont a csuklása elmúlt.

.....
– Mikor űzte ki Ádámot és Évát az angyal a Paradicsomból?

– Ősszel.

– Miért pont ősszel?!

– Mert az alma ősszel érik.

.....
– Mi a különbség egy orvos és Isten között?

– Isten nem hiszi, hogy orvos.

.....
A hitoktató magyarázza a gyerekeknek anyagot:

– Pistike, mit gondolsz, Noé sokat pecázott mikor a bárkán voltak?

– Nem hiszem – mondja Pistike –, mennyit lehet pecázni két kukaccal?!

HETI LEVÉL

Az Albertfalvi Plébánia heti kiadványa. Megjelenik vasárnaponként. Felelős kiadó: **Hollai Antal** plébános. Szerkesztő: **Erdős Attila** káplán. Max. 700 karakteres rövid cikkeket, beszámolókat közösségi eseményekről, közérdekű programajánlókat, vicceket, de véleményeket is várunk **minden csütörtökön 16:00 óráig** a hetilevel@albertfalviplebania.hu címen! HL online: <http://hetilevel.albertfalviplebania.hu>. **A kiadás költségeire, kérjük, dobjon a perselybe 30 Ft-ot!**

Plébánia: 1116 Budapest, Bükköny u. 3. ☎ 208-1279 ✉ iroda@albertfalviplebania.hu

Honlap: <http://albertfalviplebania.hu>